

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Quòd sanctissima Virgo non solùm habeat in cœlo cognitionem miserarium, quas patimur in terris, sed etiam voluntatem & potentiam succurrendi nobis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

vocata ab
omnibus,
nulli deca-
pat suum
auxilium.

bilis : Cum Mater tu sis nostri
Salvatoris, es igitur Mater nostræ
salutis ; tu Mare es gratiarum, unde
omnia flumina, & omnes amnes, &
omnes rivi perpetuò fluunt & diffun-
duntur in universam Ecclesiam :
Tu es Refugium omnium paupe-
rum peccatorum, in universo or-
be terrarum ; omnes porrigunt ad
te manus, & tuum implorant au-
xilium ; & tu verà Mater Miseri-
cordiæ, quæ compateris omnibus,
neminem abjicis, neminem repu-
pudias.

Totus hic populus huic inten-
tus discursui, & advertens ipsum
proficisci non minus ex ore, quàm
ex corde Thrasili, non solum mag-
nâ perfundeatur consolatione,
sed valde & validè extimulaba-
tur ad devotionem erga Sanctissi-
mam Virginem : nihilominus ade-
rat inter ipsos certus quispiam se-
midoctus, quem vocabant Pe-
rronium, qui cum ostendere vel-
let & ostendere suam scientiam

prodidit suam insipientiam : hic in-
terrogavit ipsum ; Quomodo San-
ctissima Virgo, quæ modò est in
caelis Corpore & Animâ, aspice-
re potest à longè omnes miseras
nostras ? quomodo audire potest
omnes nostras preces, cum tot
milliones hominum eodem tem-
pore, in universo orbe ipsius im-
plorent auxilium : & deinde, quan-
do videret omnia, quando audiret
omnia, & vellet etiam efficaciter
omnibus nostris consulere neces-
sitatibus, quomodo id posset ? id
onus illi esset intolerabile, quo
plurimum disturbaretur in Dei
contemplatione.

Infelix homo, respondit illi
Thrasilus, pro quàm rudis es !
quàm tenuis doctrinæ ! dum ju-
dicas de rebus caeli, sicut de illis
terra. O quàm longè aliter se-
res habet, quàm persuadeas tibi ;
ausculta me, & tibi de-
clarabo :

* *

ARGUMENTUM.

*Quòd Sanctissima Virgo non solum habeat in cœ-
lo cognitionem miseriarum, quas Patimur in terris, sed etiam
voluntatem & potentiam succurrendi nobis.*

ARTICULUS II.

Experien-
tia ostendit,
Sanctissimam
Virginem
volere &

Non interrogo, nisi propria
tua experimenta : Tu nô-
sti, implorati auxilium
Sanctissimæ Virginis ; est ne hoc
in vanum ? An nemo est, qui ex-

pertus fuerit illud ? an nullius ex-
audita sunt preces ! si ita esset,
jam jam diu advertisset fraudem
mundus, & spes nunquam non
frustrata, tamdiu durare non po-
tisset ;

exaudire
invocantes
sc.

Bbbbbb 2

tuisset; omnes enim succubissent radio, postulando rem, quam nunquam obtinissent. Verum absque intermissione invocatur ipsa, & semper invocata fuit, eod quod observatum sit, id nunquam factum esse inutiliter: praxis hæc perseverat & adaugetur indies, quod evidens veritatis est argumentum: Oportet firmissimè credere mundum, ipsam audire & exaudire preces invocantium se, eod quod non cesset invocare illam,

Impossibile est, omnia miracula, quæ referuntur de Sanctissimâ Virgine esse falsa.

Insuper vides, recenseri innumera gratiarum exempla, quas contulit invocantibus se; omnes libri referti sunt infinitâ multitudinè miraculorum omnis generis, quæ & semper conspecta fuere, & hodie adhuc conspiciuntur in locis sacris, quæ frequentari solent à devotis ad implorandam ipsius opem in cunctis necessitatibus. An credere potes, omnia, de quibus invaluit rumor, esse falsa. Haud assero, aliqua miracula non esse adulterina, supposititia & conficta; concedam etiam, si velis, eorum esse plura; sed quæro, an ejusmodi sint omnia, & an innumera hæc exempla, quæ à tot gravibus recensentur Auctoribus, nonnisi mera sint somnia, deliramenta, comenta? Procul dubio id imaginari sibi non potest ulla mens sana, oportet profectò aliquid ex ijs esse verum, & verisimiliter etiam majorem illorum partem esse certissimam: Quis enim credat, tot per-

sonas fide dignissimas non errasse nisi fallitates? Necessariò igitur inde deducitur, Sanctissimam Virginem cognoscere invocantium se necessitates, uti etiam voluntatem ac potentiam habere illis succurrendi, eod quod luculenter omninò id faciat.

Id bene concludit, fatebatur petronius, æquissimum est credere veritati tam publicæ, tamque manifestæ, ut universus orbis consentiat eidem. Ita procul dubio, novit Sanctissima Virgo, quid patiamur, audit ipsa nostras preces, exaudire potest illas, id vult, idque facit; millenas hujus rei videre est experientias, quibus contraveniri non potest; admittamus hoc velut certissimum; sed non capio, quomodo id fieri possit; quâ ratione Sanctissima Virgo videt, quod sit, vel audit, quod dicitur, ubi non est? ipsa enim est in cælis & Corpore & Animâ, unde maxima usque ad terras est distantia.

Ad satis caperes, si considerares, quod ipsa clarè intueatur essentiam Dei; & si scires, hanc essentiam esse speculum infinitâ ratione splendidum, in quo Pater æternus videt seipsum, & totam infinitudinem entis increati, & omnia illa, quæ concernunt creaturas tam actuales, quam possibles, & universim, quidquid est cognoscibile, sive in ipso, sive extra ipsum. In magno hoc speculo divina suæ essentia intuetur is hæc omnia, &

Quâ ratione Sanctissima Virgo cognoscit nostras necessitates & nostras exaudiat preces.

Essentia Dei est admirabile speculum, in quo videntur omnia.

& aspiciendo ipsam efformat magnam hanc Cogitationem, quae includit omnem cognitionis suae infinitudinem, quamque nos vocamus ipsius Imaginem, vel ipsius Verbum, vel ipsius Filium Unigenitum. Nec unicus Beatorum est, qui non videat eandem Essentiam totam lumine circumfusam, quam DEVS ipsemet videt; nec unicus est, qui non contempletur idem Speculum, quod contempletur ipse, quique ibi non intuetur, quod ipsemet intuetur; verum tamen est, quod id fiat ratione valde diversa.

Siquidem respectu DEI est id Speculum quoddam necessarium, & respectu omnium Beatorum est Speculum voluntarium. Necessarium est respectu DEI, edquod impossibile sit, contemplationem ipsius arctatam esse, vel limitatam; videt is omnia, & totaliter, & necessario, & nihil potest latere ipsum: Sed respectu omnium Beatorum est Speculum voluntarium, edquod ipsi non videant, nisi quantum DEUS vult; Nemo ex eis in particulari, nec omnes simul juncti videre unquam possunt, quantum DEUS videt, sed quilibet tantum videt, quantum DEO placet ostendere ipsi, & juxta magnitudinem luminis, quod quivis possidet. Lumen gloriae, quod confert DEUS cuius Sanctorum, ad elevandum ipsius intellectum magis vel minus ad sublimem hanc,

& prorsus admirabilem capacitatem, vi cuius intendere suos possit oculos in splendorem ejusdem speculi Essentiae Divinae, quam contempletur Deus, impertitur animae privilegium, ut videat ibi, quod ipsemet Deus videt, non totum & totaliter sicut ipse, sed plus vel minus juxta capacitatem sibi ab ipso communicatam. Posito igitur hoc principio certo ac indubitato nihil restat, nisi ut videamus, quae consequentiae inde deducantur evidenter, quaeque clarissime ostendent sibi omnia, quae nosse desideras.

Sequitur igitur primo, quod si Prima con-
cut ille, qui oculos apertos habet sequentia,
coram Speculo, videat ab initio Speculum, & postea seipsum, & omnia, quae ipsi in hoc Speculo representantur; Sic omnes Beati, qui contemplantur Essentiam Divinam, videant ante omnia admirandum hoc Speculum, quod ostendit ipsis infinitam suam pulchritudinem, & deinde videant in eo seipsos, & portionem gloriae, quam Deus concedit ipsis; & ultra hoc videant ibi adhuc omnia alia, quae placuerit Deo ipsis ostendere, ut nihil abscondat illis eorum, quae contribuere possent ad perfectam ipsorum beatitudinem.

Quilibet igitur diversimode videt id, quod concernit se in particulari, id est, omnia, quae e re ipsius sunt, quaeque oblectare ipsi
Quid quis Sancto-
rum videat
in Essentia
Dei,
sum

Bbb bbb 3

ratio
sancti-
Vir-
cogno-
molitas
strates
oftras
dine

ia Da
mira-
specu-
a quo
tue

sum possunt: Exempli gratiâ, suos consanguineos, suos amicos, suos devotos, successum boni, cujus ipse fuerat causa; omnia hæc videt in Deo, in quocunque mundi accidant loco; distantia igitur locorum nihil hic facit, eodquod non videat illa velut absentia in loco à se remoto, sed velut presentissima in speculo ipsa representante suis oculis longè perfectius, quàm si videret illa in semetipsis.

Secunda
consequen-
tia.

Sequitur igitur secundò, quòd juxta mensuram, quâ aliquis Sanctus habet plus luminis gloriæ ad aspiciendum perfectius Essentiam Dei, habeat etiam majorem hujus luminis amplitudinem ad aspiciendum cætera omnia, quæ ipsum concernunt, vel quæ ipsum oblectare possunt; cujusmodi sunt, qui extiterunt velut causæ universales majoris gloriæ Dei, vel salutis animarum: Exempli gratiâ, Sancti Apostoli, qui propagarunt fidem per universum orbem; Sancti Doctores, qui fuerunt lumina Ecclesiæ; animosi Missionarij, qui acquisierunt Provincias & Regna JESU Christo, quique ipsius cognitionem deportarunt inter infideles Nationes; Patriarchæ Ordinum, qui diversas instruerunt Religiones, & post se duxerunt tot miliones animarum ad cælum, ad recipiendum ibi mercedem infinitorum bonorum, quæ operati sunt sequendo ipsorum regulas; illi, qui donarunt luci tot libros devo-

ros, è quibus millionum milliones animarum hauserunt cognitionem Dei, & desideria exaudiant tot bona opera.

Ut verbo dicam, quilibet Sanctorum clarissimè videt in magno hoc speculo, quòd contemplatur, omnia bona, quæ ipsemet egit, quorum ipse est causa apud Deum, & de quibus DEUS vult ipsum gaudere; novit is preces ad se directas, novit invocantium se necessitates, quin distantia locorum, ubi omnia contingunt, impediat ipsum, eodquod videat hæc omnia presentissima in speculo, quòd contemplatur, & absque eo, quòd multitudo supplicationum ipsi porrectarum, vel magna frequentia necessitatum, quarum alleviamentum ab ipso petitur, confundat illum, eodquod ipsius intellectui, cum sit amplius sit, satque robustus ad aspiciendum infinitam magnitudinem Essentiæ Dei, cætera omnia minimum quid sint in comparatione: Quid non vident, qui videntem omnia vident? Sed ut tandem ad præcipuam veritatem deveniam, quam nõsse desideras, quæque concernit Sanctissimam Virginem.

Sequitur tertio, quòd Mater Admirabilis, cum habeat plus luminis gloriæ, perfectius videat magnum speculum Essentiæ DEI, quàm omnes Sancti simul; adeoque etiam videat in DEO clarus ea omnia, quæ concernunt ipsam,

quæ

Sancti con-
gnoſcunt
omnia, quæ
sunt in
mundo,
abs eo,
quòd loco-
rum distan-
tia impe-
diat illos.

Cur Sa-
ctissimi
Virgo
rent or-
na, quæ
accidit
inter h-

Quart
conſeq-
tia.

Tertis con-
ſequentiæ.

quæque contribuere possunt ad conciliandum illi plenum perfectumque oblectamentum. Jam cogita ipse tecum, & maturè pondera, quænam hæc sint.

Cum primis videt ipsa associatam se Filio suo Unigenito in toto magno opere Redemptionis mundi, seque contribuere ad salutem omnium peccatorum; sed quia magnum hoc opus nondum est absolutum, sed impletur & perficitur adhuc quotidie, idè etiam quotidie ipsa adhuc concurrit cum Filio suo ad salutem omnium Electorum; Cum enim verum sit juxta testimonium Sanctorum Patrum, quod non recipiant ipsi aliquam gratiam à Filio, quæ non transeat per manus Matris, bene sequitur, ipsam curam suscipere omnium. Affirmari igitur etiam potest, sollicitudinem ipsius ratione quâdam æquè amplam esse, ac illam sui Filij, in hoc, quod concernit salutem pauperum peccatorum; si enim nec unicum Filius ipsius exclusit à beneficio Redemptionis, sic etiam illa nec unicum spoliavit subsidio potentissimæ suæ intercessionis.

Sequitur ergo quartò, quod, sicut JESUS Christus perfectissimè novit ea omnia, quæ concernunt homines à Redemptione suâ dependentes, velut res, quæ spectent ad ipsum, ita Sanctissima Virgo illa clarè quoque videt in speculo Divinæ Essentiæ, velut res, quæ plurimum attineant ipsam; & si-

cut JESUS Christus audit omnes ipsorum preces, sic Sanctissima Virgo etiam audiat illas; sicut ipse cognoscit omnes eorum necessitates, sic etiam Sanctissima Virgo illas cognoscit; sicut ipse potestatem habet & voluntatem illis succurrendi, sic Sanctissima Virgo eandem quoque habeat; & ut Verbo complectar, non separemus Matrem à Filio, nec Filium à Matre, eodquod ambo communes sint fontes felicitatis nostræ, cum hæc tamen differentiæ, quod primarius sit Filius, secundarius sit Mater; Filius sit vera salutis nostræ causa, & Mater sit illius Mediatrix; Filius tribuat pretium Redemptionis nostræ, solvat debita nostra è proprio suo thesauro, eodquod sit DEVS Misericors, & Mater sit œconomia, quæ dispertiatur omnes pretiosas divitias è Thesauro Filij sui, eodquod sit ipsa Mater Misericordiæ: Credibile igitur est, ipsam solam majori valere potentia, quàm omnes simul servos, id est, quàm omnes simul Sanctos.

Sequitur ergò adhuc, quod magis proficuum mihi sit, esse devotum Soli Sanctissimæ Virgini, quàm si devotus essem cæteris omnibus tum Sanctis, tum Angelis; sequitur, quod magis securus sim de salute meâ, si ipsa curam illius suscipiat, quàm si cæteri omnes Beati suas impenderent preces, & omnem suum valorem ac fidem pro me: Et sanctus Anselmus

An discerri possit de Sanctissimâ Virgine, sicut de JESU Christo.

Consequentiâ quæritata.

Et co-
olcuat
ia, quæ
in
ado,
co,
d loco-
distans
inpe-
illos

Quæ San-
ctissima
Virgo no-
verit om-
nia, quæ
accidunt
inter homi-
nes.

Quarta
consequen-
tia.

a eod-
entia,

mus affirmat & asserit nobis, quòd ipsi non orent, nisi in quantum extimulantur ab hâc, ut orent pro nobis, quòdque ipsa totum commoveat cœlum, illudque urgeat, ut intercedat pro nobis juxta hâc Sacri textus verbâ: *Gyrum cœli circumivi sola: Verba illius sunt hęc: Tē Dominâ tacente nullus orabit, te autem orante omnes orabunt & adjuvabunt.* O beatam & millies beatam animam, quæ totam se consecrat devotioni erga Sanctissimam Virginem! O beatam, quæ honorat ipsam! Beatam, quæ servit illi fideliter. Admirum sit, quòd dicat alibi: *Sicut impossibile est, quòd illi, à quibus MARIA oculos Misericordie sua averit, salventur; ita necessarium, quòd hi, ad quos convertit oculos suos, pro eis advocans, iustificentur & glorificentur?*

Quid tibi videtur de hoc, Petroni, interrogavit Thrasilus; an vides, quòmodo Sanctissima Virgo audiat preces nostras, quòmodo nostras cognoscat necessitates, quòmodo curam agat pro nobis, potissimum pro ijs, qui devoti sunt ipsi, ipsamque invocant? An fa-

tis persuasum est tibi de summâ potestate, quæ valet apud Filium suum, deque maximo ipsius materno amore, quo impellitur ad opitulandum nobis?

Persuasum est mihi, respondit Petronius, sed ut verum fatear, nondum ex integro satisfactum est mihi; Experior deesse adhuc aliquid meo animo, ut planè satisfiat ipsi, circa argumentum, de quo mihi loqueris; nescio tibi dicere, quid sit, nisi quòd videatur mihi, quòd dicentem te audiverim aliquid magis clarum, magisque accommodatum gustui meo, quando elapso anno faciebas nobis è pulpato verba in die Assumptionis Sanctissimæ Virginis: Omnes tui discipulus ex Theologiâ pulchri sunt & boni pro doctis hominibus, sed aliquantò nimium subtiles sunt pro plebeis, qui tam acri non sunt ingenio.

Thrasilus in hoc assensit ipsi, & ut accommodaret se capacitati parvæ hujus simplicium hominum, qui auditum se affluerant, coronæ, hâc ratione, uti intelliges, loquebatur ipsis.

Eccli. 14. 8.
S. Anselmus lib. de oratione.
Eccl. 14. 8.

Idem citatus à S. Antonin 4. p. tit. 1 §. c. 14.

ARGU-